

Oređownik Urzędowy

Powiatu Leszczyńskiego.

Przedpłata:

w ekspedycji 75 gr.
na pocztę 88 gr.
Oređownik Urzędowy
wychodzi co sobotę

Redakcja, Administracja i Ekspedycja :
Tel. 344 Leszno, Nowy Rynek 35. Tel. 344

Ogłoszenia :

przjmuje się za opłatą 5 gr.
za wiersz. mm. 4-lamowy.

Uchwały narady hodowlanej w Ministerstwie
Rolnictwa w dniach 15—17 II. 1927 r.

I. Zasady.

Organizacje pracy technicznej w zakresie
chovu zwierząt gospodarskich (z wyjątkiem
koni.)

(Dokończenie)

IV. Zasady zapisywania inwentarza do ksiąg rodowodowych.

Tworzy się 3 księgi: 1) wstępna, 2) rodowa, 3) czołowa.

Księga wstępna jest księgą pomocniczą,
umożliwiająca wzięcie zwierząt pod obserwację
i służąca do preselekcjonowania zwierząt, któ-
rych potomstwo ma wejść do księgi rodowodo-
wej.

Na obszarach z ustalonym rasowym kierun-
kiem hodowlanym do księgi wstępnej zapisuje
się wyłącznie osobniki, odznaczające się wszel-
kimi właściwościami rasowymi; w okolicach
o kierunku hodowlanym, nieustalonym pod
względem rasowym — wszelkie osobniki wy-
różniające się z ogólnego pogłowia pod wzglę-
dem wartości użytkowej.

Prowadzenie księgi wstępnej może być
powierzone zrzeszeniom powiatowym.

Do księgi rodowej zapisuje się osobniki,
pochodzące od matek, zapisanych do księgi
wstępnej po rozplodnikach, zapisanych do księ-
gi rodowej, o ile osobniki te i ich matki wy-
kazują wymaganą użytkowość, budowę i cechy
rasowe. W rasach krajowych (tubylczych) zwi-
erzęta mogą być zapisane do ksiąg rodowodo-
wych, o ile ich przodkowie zapisani do księgi
wstępnej wykazali się w ciągu jednego poka-
lenia dostateczną zdolnością użytkową, a sztu-
ki same odpowiadają wymaganiom, co do przy-
jęcia ich do ksiąg rodowych; również mogą być

zapisane sztuki bez pochodzenia, jeżeli w po-
tomstwie swem wykazały pożądane właściwości.

Księga rodowa może być dzielona na poddziały
lub kategorie; podział ten zostawiony jest do uzna-
nia poszczególnych zrzeszeń hodowlanych; rón-
nież inne szczegółowe przepisy o wymaganiach
co do zapisywania do tych ksiąg zostawia się
organizacjom, prowadzącym pracę.

Do ksiąg czołowych zapisywane są sztuki,
odznaczające się wybitnymi cechami rasowymi,
nieskazitelną budową, zdrowiem, użytkowością
ponad przeciętną, przytem gwarantującą na pod-
stawie pochodzenia, udowodnionego dostateczną
ilością pokoleń, przelewanie cech na potomstwo.

Księgi materiału czołowego i rodowe mo-
gą być prowadzone tylko przez związki hodo-
wców określonych ras.

Obok powyższych ksiąg [rodowodowych] mogą
być prowadzone osobne księgi dla rozplodni-
ków męskich i księgi rodzin dla samic i ich
potomstwa.

Przepisy o umaszczeniu w łączności z ty-
pem zwierzęcia (przynależnością rasową) dla
wszystkich gatunków i ksiąg określa organiza-
cja zawodowa, tak samo, jak przepisy o wyma-
ganej budowie, która powinna być opisana;
opis może być uzupełniony punktacją albo tak-
że pomiarami.

Przy zapisywaniu bydła rogatego do ksiąg
rodowodowych powinny być uwzględniane na-
stępujące wytyczne:

- a) użytkowość mleczną określa się na pod-
stawie wydajności mleka, a także nie-
odzownie i procentu tłuszczu w mleku,
przyczem określenie ilości mleka powinno
odbywać się nie rzadziej, niż raz na
miesiąc, a badanie tłuszczu nie rzadziej,
niż 4 razy w roku. Użytkowość mię-

sną określa się na podstawie wycenienia budowy drogą opisu i ważenia; minimum wymaganej mleczności nie powinno być niższe od przeciętnej w każdym okręgu za rok ubiegły.

- b) w oborach zarodowych i czołowych sztuki z otwartą gruźlicą muszą być usuwane, posiłkując się metodą kliniczną (Ostertaga); również powinna być prowadzona systematyczna walka z zakażeniem ronieniem.

Przy wpisywaniu trzody chlewnej do ksiąg rodowodowych powinny być uwzględniono następujące wytyczne:

- a) użytkowość mięsną lub słoninową określa się na podstawie wycenienia budowy drogą opisu i ważenia, ewentualnie, przez sprawdzenie użytkowości potomstwa na stacjach doświadczalnych.

Użytkowość rozplodową określa ilość prosiąt w miocie.

- b) we wszystkich chlewniach, zapisanych do ksiąg rodowodowych, powinna być prowadzona systematyczna walka z chorobami epidemicznymi świń.

Przy zapisywaniu owiec do ksiąg rodowodowych, powinny być uwzględnione następujące wytyczne. Przedewszystkiem powinna być oceniona:

- 1) użytkowość — zależne od kierunku

I. u wszystkich ras:

- a) wełna, mian. waga i wyrównanie runa, ocona włosa (długość i siła) gęstość obrostu, ewen. zależnie od ras „rendement“,

- b) użytkowość mięsna,

II. w rasach mlecznych użytkowość mleczną, więc długość okresu laktacyjnego, wydajność mleka w okresie laktacyjnym, % tłuszczu w mleku.

- 2) Żywa waga.

3) We wszystkich stadach powinna być prowadzona walka z motylicą i włosienicą.

Klucz bonitacyjny dla każdego kierunku ras merinosowych i krajowych, wełnistych, mlecznych i kożuchowych) powinien być osobny i powinien być ujawniony, aby każdy hodowca mógł czytać opis owcy.

Pierścienkowanie kur znakami zrzeseń drobiarskich powinno być przeprowadzone tylko w takich hodowlach, gdzie nieśność jest badana; powinna być również zwrócona uwaga na zwalczanie chorób zaraźliwych.

V. Zasady organizacji doświadczalnictwa zootechnicznego.

W głównych strefach fizjograficznych, charakteryzujących obszar Polski, trzeba założyć gospodarstwa, któreby dla potrzeb miejscowych mogły badać metodycznie hodowane tam rasy i odmiany zwierząt i prowadzić badania nad ich racjonalnym użytkowaniem, żywieniem i ulepszeniem. Produkcja roślinna w tych gospodarstwach powinna być całkowicie skierowana do stworzenia najbardziej sprzyjających warunków dla wytwórczości zwierzęcej.

Narada uważa za potrzebne założenie w najbliższym czasie doświadczalnych gospodarstw hodowlanych w tych okręgach, które mają najlepsze fizjograficzne warunki hodowlane i są producentami inwentarza w większej liczbie, mianowicie na: Podkarpaciu, Pomorzu, Polesiu, w środkowych i północno-wschodnich województwach, oraz na Podolu.

Oprócz gospodarstw doświadczalnych, wyłączenie produkcji zwierzęcej poświęconych, pewne prace w tej dziedzinie mogą wykonywać ogniska kultury rolniczej i inne podobne instytucje ogólnorołnicze, oraz gospodarstwa szkół średnich i niższych, w wyjątkowych wypadkach, gospodarstwa prywatne, jako zakłady zootechniczne drugiego rzędu. Podobne zakłady, któreby podjęły się pracy w zakresie chowu zwierząt, musiałyby w dziale chowu zwierząt całkowicie poddać się kierunkowi zakładów ściśle zootechnicznych.

Wszystkie powyższe zakłady powinny pracować pod kierunkiem głównego zakładu — Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, w szczególności w ścisłym stosunku ze stacją zootechniczną, wydziałem żywienia zwierząt oraz z wydziałem genetycznym; pożądanym, aby zakłady hodowlane wyższych uczelni rolniczych były w kontakcie ze wskazanymi wyżej instytucjami.

Przestrzeń gruntów dla zakładów doświadczalnych zootechnicznych powinna zabezpieczać wystarczającą ilość produkcji ściółki, paszy zielonej, okopowych, siana oraz pastwiska i okólniki dla większych zwierząt i wybiegi dla drobiu.

Zakłady doświadczalne w zakresie chowu inwentarza powinny korzystać z pomocy związków samorządowych i państwa nie w mniejszym stopniu od zakładów, poświęconych wytwórczości roślinnej.

Dla stałego związania zakładów z życiem praktycznym i teoretycznym należy poza zarządem każdego z zakładów powołać kuratorjum, w skład którego wchodziłyby przedstawiciele tych instytucji, które zakład finansują, oraz tych

ytucji społeczno-rolniczych, które zaintereso-
 ie są w prowadzeniu zakładu, a także samo-
 du terytorjalnego; stałym członkiem każdego
 atorjum powinien być przedstawiciel Pań-
 owego Instytutu Naukowego Gospodarstwa
 ejskiego oraz Ministerstwa Rolnictwa.

VI. Prawne podstawy uregulowania użytkowania pastwisk.

1) Ze względu na związek stosunków pra-
 ych w zakresie użytkowania pastwisk z racjo-
 lnym wyzyskaniem ich na cele hodowli konie
 ne jst odpowiednie uregulowanie sposobu
 ytkowania pastwisk.

Należy niezwłocznie na popstawie obowią-
 jących przepisów prawnych dążyć do uregu-
 wania właściwego uzyskiwania pastwisk, wy-
 yskując jaknajgorzej ingerencje władz admini-
 racyjnych, jako władz nadzorczych nad gmi-
 ami; ponieważ jednak dotychczasowe przepisy
 rawne nie dają podstawy do całkowitego upo-
 ządkowania pastwisk, należy równocześnie
 regulować całość sprawy państwiskowej przez
 ydanie jednej ustawy. Przepisy te powinny
 względnie różnorodność miejscowych
 warunków.

2) Wspólne pastwiska, już istnieją oraz
 e, które powstają przy likwidacji służebności
 lub parcelacji, nie powinno podlegać podziałowi
 ecz powinny być wspólnie zagospodarowane w
 ych wypadkach, jeżeli użytkowanie tych grun-
 tów, jako pastwisk, przedstawia się z punktu
 widzenia hodowli korzystnej od innej kultury,
 w szczególności jeżeli:

- a) uprawa gruntów spowodować opłukanie
 warstwy urodzajnej;
- b) grunty te nie nadają się do innej upra-
 wy.

3) Dla zagospodarowania wspólnych grun-
 tów pastwiskowych powinny być tworzone spół-
 ki dobrowolne lub przymusowe. Spółki pastwi-
 skowe powinny podlegać nadzorowi władz ad-
 ministracyjnych, które przed wydaniem zarzą-
 dzeń, dotyczących zawiązania i prowadzenia
 spółki, powinny zasięgać opinii rzeczoznawców.

Każdy użytkownik wspólnych gruntów sta-
 je się członkiem spółki pastwiskowej; rozmiar
 uprawnień do użytkowania wspólnych gruntów
 pastwiskowych stanowi o ilości udziałów, a za-
 razem o wpływie na jej prowadzenie. Ogólne
 przepisy państwowe powinny podawać bliższe
 postawienia co do treści statutu spółki, w szcze-
 gólności statut ma zawierać sposób obliczenia
 jednostek udziałowych w spółce, określenie naj-
 wyższej liczby udziałów i wskazanie o sposobie
 wygotowania planów zagospodarowania.

Zagospodarowanie i użytkowanie pastwisk
 gminnych powinno odbywać się według planów
 opracowanych przez siły fachowe i zatwierdzo-
 nych przez władzę administracyjną i pod nad-
 zorem zawodowych sił rolniczych.

VII. Zagospodarowanie, łąk i pastwisk górskich.

1) Podniesienie dobrobytu ludności na pol-
 skiem podgórzu wymaga zmiany systemu zagos-
 podarowania całego podgórza.

2) Ponieważ łąki i pastwiska górskie two-
 rzą organiczną całość z resztą gospodarki pod-
 górza, poprawa chał i połonin musi się odby-
 wać r ó w n o l e g ł e ze zmianą systemu zagos-
 podarowania podgórza.

3) Dla osiągnięcia tego celu gospodarstwa
 rolne należy zamienić na gospodarstwa hodo-
 wlane.

4) Zmiany winny następować powolnie, li-
 cząc się kulturalnym poziomem miejscowej lu-
 dności.

5) Należy:

- a) popierać: organizację przerobu nabia-
 lu oraz
- b) wprowadzeni racjonalnej uprawy łąk
 i pastwisk, — wreszcie
- c) podnieść użytkową wartość miejsco-
 wych zwierząt gospodarskich.

6) Aby umożliwić lepsze wykorzystanie łąk
 i pastwisk górskich, należy organizować wzoro-
 we serownie oraz prowadzić wychów młodego
 inwentarza.

7) Równocześnie, ze względu na dotych-
 czasową rabunkową gospodarkę na hałach i po-
 łoninach, należy: budować wzorowe pomieszka-
 nia na miejscach postoju inwentarza, wykorzy-
 stać gnojowice dla nawożenia hał i połonin, pod-
 siewać łąki i pastwiska pożytecznymi roślinami
 pastewnymi, oczyszczać hale i płoniny od ka-
 mieni, chwastów i t. d., regulować opływ i do-
 pływ wody, poprawić istniejące drogi i budować
 nowe.

8) Ze względu na swoiste warunki gór-
 polskich, które nie pozwalają brać gotowych
 wzorów z anagolicznych doświadczeń zagranic-
 znych, należy rozszerzyć pracę istniejącej Sta-
 cji Botaniczno-Rolniczej we Lwowie, w szcze-
 gólności dla Zachodnich Karpat, ponadto dla
 spopularyzowania otrzymanych wyników badań,
 oraz sprawdzenia naukowych badań prowadzić
 nadal w szerszym rozmiarze doświadczenia zbio-
 rowe.

K O N I E C .

Podaje się do publicznej wiadomości, że

Jarmark

na konie, bydło i świny w Lesznie, mający się pierwotnie odbyć 15. czerwca przeniesiony został na dzień 27 lipca 1927 r.

Leszno, dnia 12. lipca 1927.

L. dz. 1845/27. I.

Magistrat.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 26. lipca br. od godz. 7-mej do godz. 12 tej odbędzie się ostre strzelanie na strzelnicy bojowej Wyciążkowo.

Rejon zagrożony zostanie zamknięty przez posterunki wojskowe. Przekroczenie linii posterunków i rejonu zabezpieczonego jest wzbronione ze względu na niebezpieczeństwo.

Leszno dnia 22. lipca 1927.

L. dz. 9920/27-4.

Starosta (—) Zenkteler

Niżej wymienione osoby mają zamiar wyprrowadzić się z granic Państwa Polskiego

Do Niemiec:

Józef Blümel z rodziną z Święciechowy,
Wilhelm Jentsch z rodziną z Święciechowy,
Wanda Stabrey z Lasocic.

Leszno, dnia 16. lipca 1927.

L. dz. 3840/27 13

Starosta (—) Zenktele

Pierwszorzędny zbożowiec

posiadający własny tor kolejowy i 40 morgów pszennej ziemi z kompletnym inwentarzem: 4 konie, 12 sztuk bydła, 18 świń, 5 wozów wyjazdowych i 4 wozy robocze jest na sprzedaż za cenę 90 000 zł lub na zmianę za 400—500 morgowe gospodarstwo. Wpłata narazie 70 000 zł.

Zgłoszenia kierować do

Administracji

„Orędownika Urzędowego“
Leszno, Nowy Rynek, 35.

Z powodu zarządzenie sekwestratora sądowego nad firmą „Młyn Parowy i Tartak“ w Poniecu wszystkich dłużników wspomnianej firmy, bądź to gotówkowych bądź towarowych nie płacić na ręce właścicieli firmy lecz do niżej podpisanego.

I. Homerski

Sekwestrator sądowy

nad firmą Młyn Parowy i Tartak w Poniecu

„Syrena“

Letnisko i kąpielisko na jeziorze Dominickim pod Grotnikami otwarte 10 lipca b. r. cieszyć się już teraz może w Poznańskim pierwszorzędną sławą i porównać je można do małej Gdyni. Żeby je ocenić, trzeba tam być!

O sto metrów od jeziora zatrzymują się wszystkie pociągi osobowe i nadzwyczajne, idące w kierunku Zbąszyń-Leszno i Leszno-Zbąszyń. Bufet obficie zaopatrzony, orkiestra stała.

ZARZĄD

Nowo utworzonej placówce zdrowotnej „Syrena“ pod Grotnikami życzymy jak najwyższego rozwoju i „Szczęść Boże“.
(Redakcja)

Obrońca

Stanisław Migdalewicz

specjalista

w sprawach kryminalnych

Leszno, Nowy Rynek 35.

przyjmuje tylko w niedziele i święta
od god 9 — 12 rano.

Czcionkami Drukarni Pospiesznej. Leszno, Nowy Rynek 35, tel. 344.

Redaktor: Jerzy Leonard Ławęcki w Lesznie — Redaktor odpowiedzialny za dział urzędowy: Starostwo w Lesznie